

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

800. Quomodo acquiratur possessio beneficii per collationem; vel si non, quid huic superaddatur per possessionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

quàm ea solemnitas perfecta sit, non censetur ac-
quisita possessio. Laym. loc. cit. citans Abb. ubi
ante. num. 7.

*Quaestio 799. An, & quid hac in parte
speciale sit circa resignarium, an, & quali-
ter is capere possit aut debeat possessionem?*

Respondet primò Paris. de resign. lib. 10. q. 6.
n. 27. & 31. communem opinionem esse, &
ita servari de stylo & praxi, quòd resignarius
non possit proprià auctoritate capere possessio-
nem, alioqui esse nullam, & jure attentatorum re-
vocari. citat pro hoc Pontan. de spol. l. 1. c. 9. nu. 94.
& Roffinacum de benef. c. 12. n. 13. hinc debere re-
signarium requirere loci Ordinarium, vel alium,
ut stante resignatione & provisione, illum mittat
in possessionem, qui solet accedere, vel mittere
alium in loco beneficii, & ibi tradere resignatorio
possessionem per introitum & osculum ad altare,
per traditionem clavium vel bireti, vel aspersio-
nem aquæ lustralis &c. & Notarius præfens con-
fiscit de hoc instrumentum. Paris. l. cit. n. 45. 46. 47.
citans Rebuff. in pr. de miss. in possess. num. 12. & 13.
Roffinac. ubi ante.

2. Respondet secundò cum distinctione aliqua
Card. de Luc. de benef. d. 37. n. 12. dum ait: quòd
possessio capta per resignarium, non citato resi-
gnante possessore, neque adito Executore deputa-
to in literis, sit invalida & vitiosa; quia necessitas
adeundi Executorem procedit in gratia in forma di-
gnum, continente mandatum de providendo, seu
provisionem conditionalem, quatenus Executor
provisum idoneum & dignum repererit, ideòque
nulla & intrusoria censenda est possessio, quam si-
ne facto Executoris provisus ita apprehendit. Se-
cùs autem est, ubi agitur in forma gratiosa; tunc
enim licet deputari soleant Executores in literis,
attamen id fit in gratiam & favore provisum, cui
Executor assistat, & opem & brachium auctori-
tate Apostolicà præstat adversus oppositores de fac-
to; non autem quòd præcisam necessitatem ha-
beat ipsum adeundi; quia verius est, provisum in
forma gratiosa posse capere possessionem proprià
auctoritate, abque necessitate citandi resignan-
tem; quoties resignatio est pura. citat pro hoc
Garc. p. 5. c. 2. n. 133. Paris. de resign. l. 10. q. 3. n. 53.

*Quaestio 800. Quomodo acquiratur pos-
sessio beneficii per collationem; vel si non,
quid huic superaddatur per possessionem?*

Respondeo ad primum: possessio beneficii
non transfertur juxta c. Bertholdus, de re judic.
Paris. de resign. l. 10. q. 6. n. 4. citans Rebuff. in pr. tit.
requisita ad collat. n. 22. est enim possessio quid facti;
ideòque ad alium non transit, nisi sit per eum ap-
prehensa. l. cum heredes, ff. de acquirend. possess. Paris.
loc. cit. num. 6. citans Rebuff. tit. de permut. n. 17. &
Paris. conf. 96. n. 3. vol. 4. Et regulariter loquendo,
possessio non transit in quempiam ipso jure. l. Pom-
ponius, l. cum heredes, ff. de acquirend. possess. Paris. l. 3.
q. 8. num. 54.

2. Respondeo secundò: quamvis possessio ad
collationis perfectionem necessaria non sit. Cas-
trop. cit. p. 32. in beneficialibus tamen corroborat
titulum. Paris. de resign. l. 7. q. 1. n. 101. citans Rotam
decis. 10. n. 1. de prab. in antiq. Et licet ex sola cano-
nica institutione seu collatione abque traditione
aut apprehensione possessionis jus in illo beneficio

acquiratur provisus, c. ult. de concess. prab. in 6. & ibi
DD. communiter, Paris. l. 10. q. 6. n. 2. citans in spe-
cie Anchar. Gemin. Franc. in cit. e. Abb. in c. cum
autem. & cap. suggestum, de jurep. ita ut si provisus
post acceptatum à se, vel per procuratorem benefi-
cium moriatur ante apprehensam possessionem,
beneficium verè vacet per mortem illius, Paris.
ibid. num. 54. loquens in specie de resignatorio:
jus tamen illud efficax non est, antequam provisus
capiat possessionem. Paris. cit. q. 6. n. 3. citans Re-
buff. conf. 186. n. 19. quo fit, ut ante apprehensam
possessionem provisus non possit administrare in
beneficio sibi collato. Paris. loc. cit. n. 7. citans Abb.
in c. transmissa, de elect. Selv. p. 2. q. 15. Feder de Senis
conf. 234. Franc. in c. eum, qui, de prab. in 6. Rebuff. de
pacificis possess. n. 234. & 251. cum communi; de quo
tamen vide dicenda ex Laym. questione post hanc
tertia. Nec fructus percipere. Paris. ibid. n. 8. citans
C. Parisium conf. 5. n. 21. & 22. & conf. 39. n. 7. vol. 4.
Porro contrarium de installatione tradit Lott. l. 1.
q. 27. n. 24. ubi quòd Abbas & Episcopus confir-
matus post ostensas Conveniunt vel Capitulo lite-
ras ante installationem possit administrare in spiri-
tualibus & temporalibus, & percipiendis fructi-
bus; nisi habeat aliud consuetudo; quod tamen,
credo, intelligit de installatione diversa ab ea, quæ
fortè traditur possessio.

*Quaestio 801. An, & qualiter acquirat-
ur possessio per investituram?*

Respondeo primò: investitura, seu institutio
in beneficio, quæ fit in absentia rei per annu-
lum, vel bireti impositionem, non tribuit possessio-
nem corporalem, Argumento c. proposuit, de concess.
prab. Laym. ibid. n. 3. Idem habet in c. nosti, de elect.
n. 5. ubi: possessio per investituram, etiam quæ fit,
seu habetur post tituli collationem, vel institutio-
nem in beneficio, ordinariè non transfertur, Ar-
gumento l. pradia, de acquirend. possess. c. perpetuas, de do-
nat. juncta gl. sed plerumque tantum est significa-
tiva juris antea accepti, nec non facultatis posses-
sionem vacantem intrandi vel acquirendi, aut eam
petendi, si ab alio corporaliter introducendus est
investitus, uti idem præstat investitura, dum hac
interdum fit, unà cum verbali institutione, seu ti-
tuli traditione, nisi quòd hæc præterea contineat &
significet translationem juris & tituli. eadem ha-
bet Laym. in disp. de Prælat. q. 113. & Theol. mor. l. 3.
tr. 1. c. 7. Idem sentit Lott. l. 1. q. 27. n. 27. contrarium
sentire videtur Paris. l. 7. q. 2. n. 103. ubi: quasi pos-
sessio beneficii non acquiritur, nisi ex investitura
facta à persona Ecclesiastica ad hoc deputata, citat
pro hoc Rebuff. in pr. tit. de missione in possess. nu. 11.
Sic neque sufficit à potente tradere possessionem,
data investitura signo aliquo manifestata, nempe
pileo, libro, annulo; quia hæc investitura solum
opere confirmat collationem, seu institutionem
verbo factam, vel saltem dat licentiam & facultatem
ipsi instituto, ut beneficii vacantis possessio-
nem apprehendat; non tamen est ipsa beneficii
possessio, quæ corporalem traditionem beneficii
expostulat. Castrop. cit. p. 32. n. 7. ex Covar. l. 3. var.
c. 16. num. 10. Quamvis etiam nu. 4. Castrop. dicat,
talem investituram factam à Prælato collatore, ha-
bente simul potestatem tradendi corporalem pos-
sessionem beneficii, censeri debere vel ipsius pos-
sessionis traditionem, vel saltem facultatem eam
apprehendendi; siquidem ad perfectionem colla-
tionis necessaria non est.